

Peru – Andes, Manu Road & Amazone

8 t/m 28 september 2015

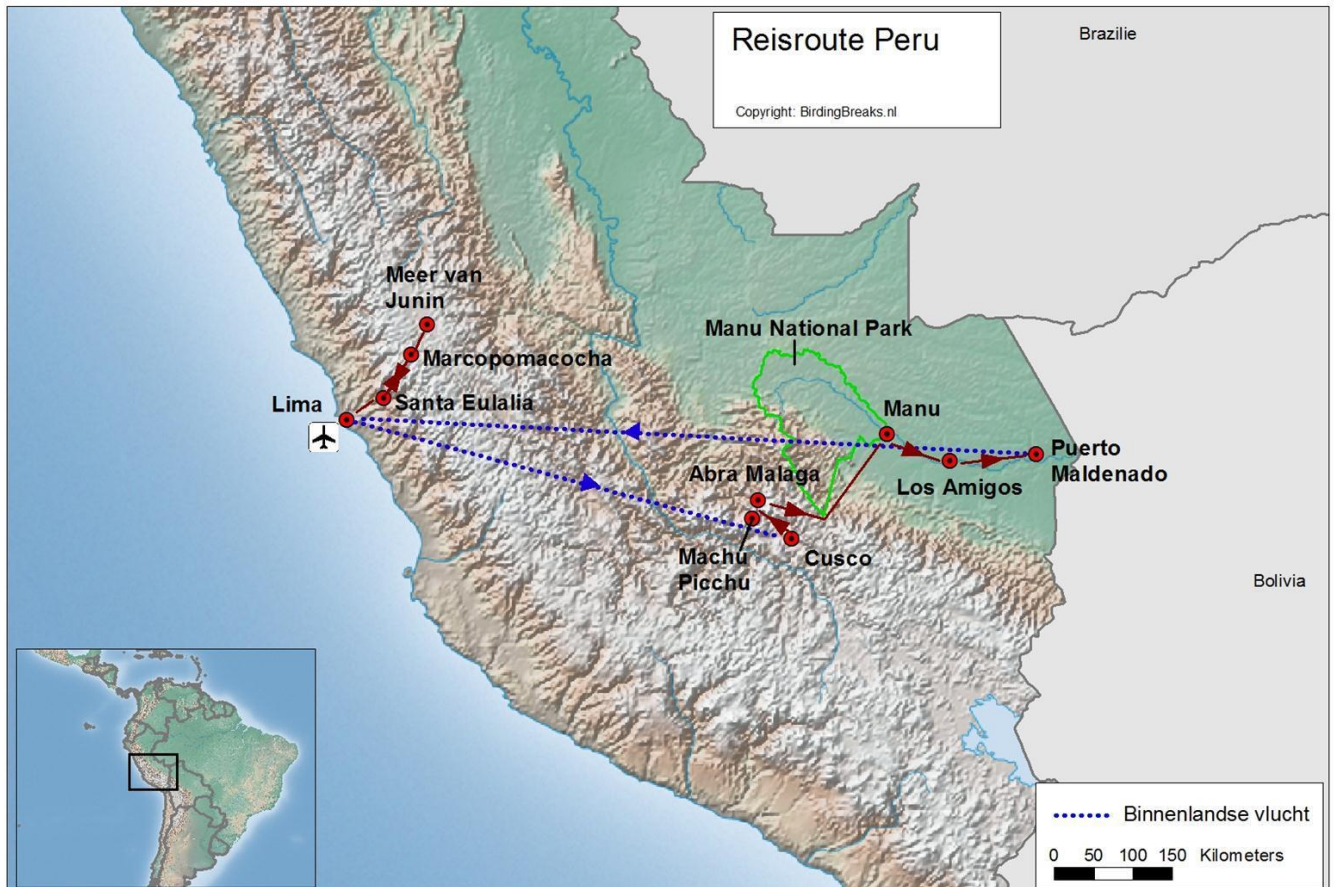

Red-and-Green Macaws, Manu NP, Peru, september 2015 (Marc Guyt)

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Let op: de reisroute op bovenstaand kaart is niet exact de route van de onder beschreven reis. Junin Lake zat dit jaar niet in de reis.

Deelnemers:

Alice de Gier
Reyna Platenkamp
Mark Collier
Fred Teeuwen
Jan Korsten
Huig Ouwehand
Marc Vanhoudt
Magda van Loon

Reisleider:

Marc Guyt

Reisverslag Peru: Andes, Manu Road & Amazone september 2015

8 sept

Om 12.30 vertrokken we van Schiphol naar de hoofdstad van Peru, Lima, waar we dezelfde dag om 19.30 in de bus naar het hotel zaten. Het was nog 1 uur rijden naar ons hotel waarna de meeste van de deelnemers besloten vroeg naar bed te gaan. Enkele hadden nog trek waardoor we het Italiaanse restaurant aan de overkant bezochten. Dit restaurant zou onze vaste foerageerplek voor ons verblijf in Lima worden: goed eten direct aan het overkant van waar we slapen. Wat willen we nog meer?

9 sept – pelagische tocht & kust Lima

Om 5.25 werden opgehaald door onze lokale agent voor onze eerste activiteit en gelijk een van de absolute hoogtepunten van de reis: een pelagische tocht naar de vogelrijke zeeën buiten Lima. Na 30 min rijden arriveerden we in de haven waar direct de eerste soorten voor de reis werden waargenomen, waaronder de enkele prachtige Incasterns.

Rustig de haven uitvarend konden naast de eerder genoemde Incasterns ook soorten als Surfbird, Grey Gull en Peruvian Pelican van dichtbij bewonderd worden. Direct buiten de haven ging het los, overall waren vele vogels te zien. Grote groepen meeuwen, Peruvian Boobies en Peruvian Pelicans vlogen af en aan. Groepjes Incasterns die stationair boven bepaalde stukken op zee vlogen bleken jagende dolfinnen te volgen. Zodoende werd ook zichtbaar dat er zeer veel dolfinnen aanwezig waren. Nog binnen werpafstand van de kust werden al de eerste stormvogeltjes waargenomen, waaronder een (Fuegan) Wilson's Stormvogeltje.

Hoofddoel van de trip is om zo ver mogelijk uit de kust te varen, op zoek naar dieper water. Hier maak je kans op de echte specialiteiten van het gebied. Onderweg pikten we twee Cook's Petrels op, een broedvogel uit Nieuw-Zeeland en een schaarse gast hier voor de kust in vooral dieper water. Gelijk wat *chum* overboord gegooid om de vogels dichterbij de boot te krijgen. Ze kwamen niet echt dichterbij maar er kwam wel direct een Waved Albatross aanvliegen! Neerploffend naast de boot keek de vogel ons even aan om zich vervolgens weer te verplaatsten naar een andere plek met meer voedsel. Deze waarneming smaakte echter naar meer en snel vertrokken we verder naar het diepere gedeelte van de zee. Opwellend water vanuit de diepten maakt het voedselrijk en daardoor ook soortenrijk.

Om 11.11 hadden we onze geplande stop om te chummen, en in de 1,5 uur dat we hier stil lagen hadden we fantastische waarnemingen van supersoorten als Cook's Petrel, Ringed Storm-Petrel, Elliot's Storm-Petrel (100-den!), White-chinned Petrel en zelfs een zeldzame Galapagos Petrel.

Sierlijke Stormvogeltjes, Pacifische Oceaan buiten Lima, Peru. September 2015 (Marc Guyt)

De normaal gesproken aanwezige Markham's Storm-Petrels bleken bij bestudering van de foto's Black Storm-Petrels te zijn. Nagenoeg niet van elkaar te onderscheiden behalve op goede foto's onder een vergrootglas. Blijkbaar een gevolg van El Nino, Black Storm-Petrels komen hier normaal gesproken niet voor.

Na 1,5 uur wachtend bij het chum moesten we helaas al weer weg. Onderweg weer dezelfde grote aantallen zeevogels en dolfijnen, met daartussen diverse Waved Albatrossen en meerdere plakaten rustende zeevogels op het water - een prachtig gezicht, zo'n 'olievlek' met 100-den Grauwe Pijlstormvogels.

Sierlijke Stormvoetje, Pacifische Oceaan buiten Lima, Peru. September 2015 (Marc Guyt)

Voordat we de haven opzochten bezochten we nog een aantal kleine eilandjes voor de kust. Deze eilandjes waren afgeladen vol met zeevogels en Zeeleeuwen. Hier pikten we nog diverse specialiteiten mee zoals Humboldt Pinguin, Peruvian Seaside Cinclodes & Blue-footed Booby. Nadat we dit spektakel voldoende op ons in hadden laten werken was het tijd om terug te gaan naar de haven, in sommige gevallen met vele 100-den foto's rijker. Spektakel met een hoofdletter K!

Weer veilig op de kade bezochten we nog een afgeschermd slijkplaat vol met meeuwen, sterns en reigers. Mooi te zien met een zacht zonnetje in de rug (meestal hangt er in Lima rond deze tijd van het jaar een zeedamp). Hierna probeerden we nog een parkje te bezoeken voor Amazilia Hummingbird maar vanwege het verkeer en het tijdstip van de dag kwamen daar in de schemer aan. We konden nog wel enkele soorten bijschrijven maar de Hummingbird gaf niet thuis in de korte tijd die we hadden.

Moe maar zeer voldaan kwamen we weer aan in ons hotel voor onze eerste van de vele sessies om de checklijst door te nemen en een lekkere maaltijd.

10 sept - lage westelijke Andes

Na de intensieve vogeldag van een dag eerder langs de kust, stond vandaag de lage westelijke Andes op het programma. Om 5 uur in de ochtend reden we weg en na 1,5 uur rijden was de eerste stop op 1600 m hoogte. Een van de doelsoorten hier was de Peruvian Pygmy-Owl die een nest bleek te hebben naast onze ontbijtplek. Altijd handig.

Om 8.30 waren we klaar met het ontbijt, af en toe onderbroken door een nieuwe soort, en liepen we al vogelend verder langs de weg terwijl onze chauffeurs de ontbijt tafel opruimden. Hier werd onder andere al snel de Black-necked Woodpecker gevonden, een fraaie Peruaanse endem.

Om 9.45 vertrokken we met de auto verder waar tijdens een strategische stop de Great Inca-Finch werd waargenomen. Een van de 5 fraaie endemische Inca-Finches van Peru. Tijdens de lunch hadden we weer een fraaie Peruvian Pygmy-Owl.

Na de lunch was het nog een korte rit naar onze laatste vogelplek van de dag; een quebrada (droge rivierbedding) met oorspronkelijke vegetatie. Tot 17.30 hebben we hier relaxed gevogeld met als hoogtepunt enkele Andean Tinamou's die zich fraai lieten bewonderen. De vogelplek lag tevens dicht bij het hotel en om 17.45 kwamen we hier al aan, het enige echte hotel in de wijde omgeving. Basic, maar strategisch gelegen aangezien we morgen een belangrijke dag voor de boeg hadden: de hoge Andes wacht ons.

11 sept – hoge westelijke Andes

Om 5.30 waren we al weer op weg, echter na een kort oponthoud bij de start. Door de grote hoogte had een van de busjes moeite om te starten met de beperkte hoeveelheid zuurstof aanwezig, maar na 15 minuten en wat horten en stoten waren we dan toch op weg.

Rond 8 uur kwamen we aan een stuk Polylepis bos op 4000+ meter hoogte. Een boomsoort wat het hoogst groeit van alle boomsoorten op aarde, en een habitat wat specifieke, vaak bedreigde, vogelsoorten herbergt. Zo ook hier en ons doel was onder andere de White-cheeked Cotinga maar deze soort gaf helaas niet thuis. De soort is nomadisch en niet altijd aanwezig. Wel hadden we hier de endemische Striated Earthcreeper, een andere belangrijke targetsoort hier.

Verder deze ochtend langs de weg lekker gevogeld met veel vogels, het merendeel typische soorten van de hoge Andes met prachtige namens zoals Cinclodes, Earthcreeper, Spinetail en Chat-Tyrants. De hele dag bleven we sowieso hoog in de Andes. Onderweg in een van de meren op grote hoogte hadden we de mythische Giant Coot naast nog wat andere watervogels. Lager in de Andes is de soort niet aanwezig dus je moet altijd de hoogst gelegen meren opzoeken in zijn verspreidingsgebied en daar zijn ze dan meestal makkelijk te zien.

Om 15.00 kwamen we dan toch eindelijk aan op de plek van een de belangrijkste soorten van de reis: de zeer fraaie Diadeemplevier. De plek zelf was een brede vallei met vochtige 'bogs' - een specifiek habitat wat schaars is in de Andes. Net als de soort zelf, en er zijn niet veel bereikbare plekken waar de soort bezocht kan worden, en de plek van vandaag is een van de meest bekende plekken op aarde. Zoeken op een zompige ondergrond op 4900 meter hoogte ging beter dan verwacht maar de vogel bleek onvindbaar. Warm gemaakt in de afgelopen jaren door verhalen van vogelaars over Diadeemplevieren op enkele meters afstand, waar je weg van moest lopen om scherp te kunnen stellen was helemaal niets vinden toch wel een kleine teleurstelling...

Nadat we de beste plek nagenoeg helemaal afgezocht hadden stootte reisleader Marc in het uiterste hoekje een afwijkende vogel op met een vluchtbeeld wat hij niet kon plaatsen. Plomp, vierkant en het leek verder nergens op soorten in de mentale bibliotheek. De vogel viel een paar 100 meter verder in, wat een niet echt aantrekkelijke vooruitzicht was om op 4900 meter hoogte daar naar toe te lopen. Overleg was gewenst. Nadat alle medezoekers bij elkaar waren geroepen en Marc zijn verhaal vertelde meldde de lokale gids dat het de Diadeemplevier niet kon zijn, want die vliegen namelijk niet weg. Die zijn tam, die blijven zitten en loop je zo langs. Die vliegen niet op. Daarop draaide de lokale gids om en ging weer verder zoeken.

De groep ging vervolgens weer uiteen maar Marc vertrouwde het toch niet helemaal. Dan maar er heen lopen. Daar aangekomen vloog de vogel in kwestie weer een tiental meter weg en ging helemaal open en bloot staan. En daar stond hij dan, een fantastische man Diadeemplevier! Ze vliegen dus toch....

De rest van de groep kwam al snel 'aangerend' en kon de vogel uitgebreid bewonderen. Helaas was de soort niet mak, en niet dichterbij te benaderen dan een meter of 30-40. Maar wat een prachtige vogel! Een van de hoogtepunten van de reis.

Om 17.00 vertrokken we moe maar uiterst voldaan naar ons hotel, want de volgende dag wachtte ons weer een belangrijke dag.

12 sept – hoge westelijke Andes

Om 5.30 vertrokken we al weer uit ons hotel. Uitslapen tijdens deze reis staat niet echt op het programma, er is zoveel moois te zien, en hoe vroeger op de beste plekken des te hoger de kans op de specialiteiten. Zo ook vandaag. Helaas werd de 40 minuten durende reis vanwege het verkeer 1,5 uur, maar om 7.00 kwamen we aan op de plek van een van de zeldzaamste vogels tijdens de Peru reis, op ook een van de hoogste plekken van de reis, een bog op 4800+ meter hoogte tegen de bergpas aangeplakt.

Nog vanuit de bus zag Marc de eerste vogel al staan - de superzeldzame en zeer fraaie White-bellied Cinclodes! De vogel vloog gelijk weg maar na 5 minuten zoeken werd de vogel een stuk terug langs de weg terug gevonden. Hierna werden al snel nog een aantal exemplaren gevonden met als absoluut hoogtepunt 5 baltsende vogels (2 paartjes en een los exemplaar). Wat een gaaf gedrag! Menigeen ging met zeer fraaie foto's terug naar de bus voor het welverdiende ontbijt.

White-bellied Cinclodes, westelijke Andes, Peru, september 2015 (Marc Guyt).

Na een uitgebreid ontbijt in het veld trokken we verder de vallei in op zoek naar andere specialiteiten van de hoge Andes. Ondertussen kwamen we steeds meer White-bellied Cinclodes tegen. Uiteindelijk minimaal 17 vogels geteld, wat ongeveer 10% van de wereldpopulatie is! Verder werd na lang zoeken ook een paartje Rufous-bellied Seedsnipe fraai waargenomen. Helaas werkten de Grey-breasted Seedsnipes niet lekker mee - deze werden alleen twee keer in vlucht gezien.

In het meertje beneden bij de weg, waar de bus al op ons stond te wachten, was een paartje Giant Coot een nest aan het bouwen en zaten enkele Baird's Strandlopers. Gaaf om deze langeafstand trekkers op zulke hoogtes tegen te komen.

Om 10.30 vertrokken we weer naar de plek van de Diadeemplevier van de dag ervoor. Gisteren had nog niet iedereen de soort had gezien aangezien hij zeer ver weg van de auto zat, wat op grote hoogte niet voor iedereen haalbaar was. En ook degene die de soort wel al hadden gezien wilden de soort nog wel een keer bekijken. Vlak na de afslag naar de plek van gisteren zag Marc vanuit zijn ooghoeken een afwijkende vogel in nietszeggend ruig stukje langs de weg met wat water. Na een noodstop werd het vermoeden bevestigd: er stond een Diadeemplevier langs de weg! Helaas was de auto voor ons al doorgereden en nadat wij uitgestapt waren, ging de chauffeur op weg naar de plek van gisteren om de andere deelnemers op te halen.

Uiteindelijk bleken we naar 3 vogels te kijken, waarbij deze vogels ook baltsgedrag vertoonden. Het bleek zelfs een totaal nieuwe plek te zijn voor deze supersoort. Iets waar de lokale gids ook erg blij mee was aangezien de vogels op de eerdere plek steeds lastiger werden en er verder geen plek bekend was die ook makkelijk bereikbaar is voor vogelaars rond Lima. Graag gedaan natuurlijk!

Op deze plek zagen we verder nog 2 soorten canastero's en enkele ground-tyrants. Hierna reden we nog even naar boven voor de Andean Swallow, die langs de weg een nest had. Nadat we deze soort hadden bijgeschreven, en nog wat afleiding kregen door meer Canastero's, vertrokken we richting Lima. Vlak voordat we Lima binnenreden hadden we nog 1 stop bij een brug over een rivier waar we onze eerst White-capped Dippers te zien kregen. Veder was het rustig dus vrij snel weer verder naar ons hotel in Lima, waar we om 18.30 aankwamen. Moe maar zeer voldaan!

13 sept - Lomos de Lachay

Om 6.00 vertrokken we naar Lomos de Lachay, een natuurreservaat net ten noorden van Lima, waar we na 1,5 uur aankwamen. De kust van Peru is gortdroog totdat je heuvels tegenkomt, de bijna dagelijks aanwezige zeedamp blijft hier hangen tegen de heuvels en laat elke dag dauw achter. Dit levert verassend groene stukken natuur op. Het ontbijt hadden we op zo'n prachtige plek, gelegen tussen de heuvels waar het groener begon te worden. Een gebied met veel fraaie cactussen. Hier zagen we onder andere de endemische Cactus Canastero en na lang zoeken ook de Greyish Miner. Verder gewoon leuk vogelen met veel leuke vogelsoorten.

Om 11.30 vertrokken we weer, waarbij de laatste auto nog een echte *wildlife encounter* beleefde; een Black-chested Buzzard-Eagle die op zijn gemak een slang aan het verorberen was vlak naast de auto. Op de verzamelplek waar de rest van de groep aan het wachten was zag Marc een koekoek-achtige laag over de grond vliegen wat hem sterk deed denken aan een Geelsnavelkoekoek-type. Snel de auto uitgesprongen om de vogel proberen niet uit het oog te verliezen. De vogel was echter zeer vliegerig en was weer snel weg, maar bijna ieder kreeg de vogel toch goed te zien. Wat bleek, het was een Grey-capped Cuckoo! Een soort die normaal gesproken in Noord-Peru voorkomt. Waarschijnlijk was dit pas de eerste waarneming voor Lima (pers med G. Engblom)! Een heuse dwaalgast dus. Waarschijnlijk als gevolg van El Nino was de vogel vertrokken naar andere gebieden.

Na dit intermezzo kwamen we rond de lunch, iets later aan dan gepland, aan bij de hoofdingang van het park Lomos de Lachay. Hier hadden we diverse Least Seedsnipes zowel voor als tijdens de lunch. Na de lunch snel dieper het verassend groene natuurreservaat ingereden voor overige lokale specialiteiten, onder andere de Peruvian Sheartail, Chestnut-collared Swallows en de fraaie Peruvian Meadowlark.

Om 15.30 vertrokken we weer om nog genoeg tijd te spenderen in een wetland-gebied ten noorden van Lima, wat vol zat met water- en moerasvogels. Onder andere veel eenden, meeuwen, Schaarbeken en diverse soorten steltlopers. Hoogtepunt was het clubje Peruvian Thick-knee's op een droge vlakke vlak aan de kust. Grote grijzige grielen die tegen de schemer langzaam tevoorschijn kwamen. Om 19.15 waren we weer terug in het hotel, waarna de lokale Italiaan werd aangedaan voor een lekkere maaltijd.

14 sept – Cusco naar Machu Picchu

Vroeg op vandaag! Om 6 uur vertrok onze vlucht naar Cusco, een prachtige stad in de hoge Andes. Het wachten was even op de bus in de ochtend, totdat deze iets verder in de straat bleek te staan

wachten. We hadden hierdoor nu wel tijd voor ontbijt in het hotel. Enigszins gehaast kwamen we bij vliegveld aan maar we zaten op tijd in het vliegtuig naar Cusco!

In Cusco stond onze bus en lokale gids al te wachten, en om 9.15 vertrokken we op weg naar onze eerste vogelplek. Een klein meertje werd aangedaan met White-tufted Grebe's, diverse soorten eenden, steltlopers en vele Andean Coots. Bij een groter meer zaten onder andere Yellow-winged Blackbirds en Plumbeous Rails op ons te wachten.

De uitstekende lunch in Urubamba was precies wat we nodig hadden: een prachtige omgeving, een fraaie tuin en heerlijk eten. Genoeg bodem voor onze middagexcursie, op de oostelijk (droge) bergpas boven Ollaytambo. Er stond hier veel wind maar we kregen wel diverse nieuwe soorten te zien, inclusief een paar Peruaanse endemen.

Om 18.00 arriveerden we in Ollaytambo. Onze spullen overgeheveld uit de bus, lijsten, eten en om 21.00 vertrokken we met de trein naar Aguas Calientes, de poort naar Machu Picchu. Deelnemers Marc en Marga bleven achter in Ollaytambo, aangezien ze Machu Picchu al eens bezocht hadden. Dit gaf ze gelijk de gelegenheid om even uit te slapen, tijdens een Peru reis is daar weinig tijd voor. Er zijn gewoon teveel vogels!

Aankomst in Machu Picchu was na 2 uur. Iedereen heeft het volledige stuk geslapen, het was toch donker dus weinig te zien. In Aguas Calientes een stuk omhoog gelopen door het dorp naar het hotel, waarna dan eindelijk iedereen verder kon slapen. Het dorpje zag er gezellig uit, maar plicht roept, in de morgen moesten we weer vroeg op naar de magische ruïnes van Machu Picchu.

15 sept - Machu Picchu

We hadden al om 5 uur ontbijt, zodat we om half zes al de bus naar Machu Picchu konden nemen. Het plan was om vroeg naar boven te gaan, zodat het nog rustig was bij de ruïnes, de zon op zouden zien komen boven de bergen en alles in alle rust in ons op konden nemen. Bij aankomst bij de bushalte bleek dat we niet de enige waren met dit idee. Er stond al een rij van 150+ meter toeristen te wachten voor de eerste bus omhoog. Uiteindelijk ging het vervoer naar boven vrij snel en binnen een half uur zaten we in een bus voor de half uur durende tocht naar de ingang van Machu Picchu. Bij de ingang mocht Jan zijn 600mm lens met statief niet meenemen naar binnen, het bleek dat je geen professionele apparatuur naar binnen mocht nemen. Dat je met een 600mm lens geen normale foto van een ruïne kan maken, dat was de bewaking niet duidelijk te maken. Regels zijn regels. Vermoedend, maar ze waren onvermurwbaar en Jan moest zijn spullen (bewaakt) achterlaten bij de ingang.

Bij de ingang splitste de groep zich al snel op in de groep 'alleen stenen' en de groep 'vogels kijken op en rond de stenen'. De vogelgroep heeft tot een uur of 9 uur rondgelopen rond de prachtige ruïnes, waarna we al vogelend langs de weg terug liepen naar het dorp. De hellingen langs de weg zijn fraai bebost en zeer vogelrijk. Bij de ingang hadden we onze eerste echte tanagerflock met prachtige kleurrijke soorten en ook een fraaie piculet. De wandeltocht leverde een flinke soortenlijst op met veel nieuwe soorten voor de reis.

In Aguas Calientes herenigden we ons met de groep 'alleen stenen', die graag langer bij de ruïnes wilden blijven en de met de toeristenbus terug waren gereden. Om 12.30 hadden we een uitgebreide buffetlunch bij de rivier waarna we rond 14.00 tot 16.00 nog langs de weg vlak buiten het dorp konden vogelen, met als hoogtepunt een familie prachtige Torrent Ducks. Om 16.30 vertrok onze trein weer voor een 2 uur durende reis naar Ollaytambo, al waar Marc en Marga met een biertje ons op zaten te wachten. Met prachtige verhalen over hun onderkomen, inclusief de trainbearer (soort kolibrie) in de bloemenrijke tuin.

16 sept – Abra Malaga

Om 6.00 uur vertrokken we al weer, nadat we nog in het vroege licht de Trainbearers konden bijschrijven. Een prachtige groene kolibrie met een lange staart. Niet zeldzaam, maar op deze trip komen we niet veel in zijn biotoop dus gelijk van de gelegenheid gebruik gemaakt om er even goed van te genieten.

Alice wilde graag andere stenen (ruïnes) zien en ging met een lokaal georganiseerde privé taxi via enkele Inca ruïnes naar Cusco. Voor de overige deelnemers stond weer een hoogtestage op het programma. Als eerste vertrokken we naar de oostzijde van de Abra Malaga pas. Dit gaf ons een eerste blik op de het nevelwoud aan de natte kant van de Andes. Het was echter vrij stil qua activiteit maar toch een paar prachtige soorten gezien, inclusief een fraaie Diademed Tapaculo. Een skulker die zich, na lang verstoppertje spelen, zich toch overgaf en zich fraai liet bewonderen.

Onderweg naar beneden nog een paar vogelstops gemaakt, en uiteindelijk de laatste stop bij een politiecheckpoint. Achter de checkpoint was een stakeout voor de unieke Sword-billed Hummingbird. De vogel had een boom geclaimed als zijn domein en liet zich hier fraai bekijken. Na deze unieke soort (ongelofelijk wat een lange snavel!) vertrokken we naar de pas voor een lunch en de mentale voorbereiding op wat ons vervolgens te wachten stond, een intensieve wandeling naar een van de zeldzaamste vogels op aarde: De Royal Cinclodes.

Reina en Jan bleven bij de bus achter, die zagen de zware wandeling niet zitten. De rest van de groep liet zoveel mogelijk spullen achter en ging op weg naar 'de pot met goud bij het 'hoogst gelegen polylepisbos. Om bij de plek van de Royal Cinclodes te komen moet je op een hoogte van 4600 meter eerst 200 meter omhoog lopen naar 4800 meter hoogte. Op de richel vervolgens 300 meter hoogtemeters afdalen over veepadjes naar een klein stroompje in het dal, wat je vervolgens weer een kleine kilometer licht omhoog moet lopen naar de hoogste stukjes polylepis in het dal.

Polylepis is de hoogst groeiende boomsoort op aarde, wat ernstig bedreigd wordt door illegale houtkap. Omdat het al niet snel groeit (boompjes kunnen 100-den jaren oud zijn) zijn de gespecialiseerde soorten van dit type habitat vaak schaars en soms zelf ernstig bedreigd. De Royal Cinclodes is daar weer de kampioen in (in negatieve zin), er van deze soort zijn niet meer dan 250 exemplaren in leven. En de plek waar we nu heen gingen is de beste plek op aarde om de vogel te zien te krijgen en de meeste mensen krijgen hem zelfs hier niet te zien... Lastige jongen dus. Wij hadden het geluk weer aan onze zijde en al snel na aankomst, na een uur lopen vanaf onze bus, op het hoogst bereikbare punt van de vallei stonden we oog in oog met de Royal Cinclodes! Het juiste type habitat blijkt kleine stroompjes te zijn die door de Polylepis naar buiten stromen. De vogel stond zelfs even te baltsen! Een unieke waarneming in een werkelijk spectaculaire omgeving: een prachtig dal omgeven door besneeuwde bergtoppen van de hoge Andes. Vogels kijken op zijn best.

Na de soort in ons opgenomen te hebben, en nadat we nog getracht hebben enkele andere zeldzame soorten te zien te krijgen, moesten we al snel vertrekken. We hadden nog een kleine 2 uur durende wandeling naar beneden, naar een plek waar de vallei uitkomt op de doorgaande weg, vele vele 100-den hoogtemeters beneden ons. Een prachtige wandeling over diverse plateaus in de vallei met nog enkele nieuwe soorten voor onze reis. Moe maar voldaan kwamen we om 16.45 aan bij de weg waar onze bus al op ons stond te wachten. Na kort de avonturen met Reina en Jan hebben uitgewisseld ploften we voldaan in de bus voor onze rit naar Cusco waar Alice ons in het hotel op zat te wachten. Na een korte douche naar het centrum van Cusco gelopen voor een heerlijke maaltijd aan de rand van een van de mooiste pleinen van Zuid-Amerika, Plaza de Armas.

17 sept – Huacarpay lake & Manu Road

Een dagje sightseeing in Cusco zat er niet in, het volgende avontuur stond namelijk al op de planning. Om 6.30 vertrokken we uit het hotel om op weg te gaan naar de beste vogelweg op aarde, de magische Manu Road. Deze weg start op de rand van de Andes op 3500+ meter hoogte en eindigt in de Amazone bijna 3000 meter lager. En daartussen bos, bos en nog eens bos. En vogels!

We stopten nog eerst bij een prachtige vogelplek net buiten Cusco, Huacarpay lake. Naast moerasvogels is dit ook een goede plek voor de endemische Rusty-fronted Canastero en de fraaie Bearded Mountaineer (een endemische kolibrie), die we beide ook goed zagen. Verder hadden we nog een Darwin's Nothura (een tinamou soort). Geen alledaagse soort en zelfs voor onze lokale gids een unieke waarneming. Hierna vertrokken we voor onze enkele uren durende busrit naar de Manu road pas. Voor de pas hadden we nog enkele vogelstops met vlak voor de pas nog een fraaie Yungas Pygmy-Owl die zich uitgebreid liet bewonderen.

Om 16.00 kwamen we dan toch echt bij de pas aan, zoals gewoonlijk potdicht met mist. De vochtige lucht van de Amazone is op deze hoogte dusdanig afgekoeld dat je hier nagenoeg bijna altijd in de wolken loopt. Rustig naar beneden rijdend kwamen we de eerste flocks tegen met de eerste

specialiteiten van deze grote hoogte. Om 17.40 arriveerden we vlak voor schemer bij onze eerste overnachtingsplek aan, het Waquecha biological station.

18 sept – Manu Road

Wakker worden op de Manu road. Altijd een goed gevoel. Deze ochtend wel een hele vroege sessie, om 5.00 stonden de *die-hards* al te wachten bij de ingang voor een poging voor Swallow-tailed Nightjar, die regelmatig boven de lodge langs de weg wordt gezien. Helaas deze ochtend niet maar tijdens de wandeling terug weer een paar fraaie flocks met bij de ingang van de lodge een clubje fraaie Hooded Mountain-Tanagers. Na het ontbijt was het de bus inpakken en daarna langzaam naar beneden rijdend. Onderweg werden bij diverse geplande en ongeplande stops gemaakt, indien er een flockje werd opgemerkt uit de rijdende auto. Hoogtepunt voor de lunch was de Golden-headed Quetzal, samen met twee soorten Fruiteaters in dezelfde boom. Na de lunch was het de schaarse Black-streaked Puffbird die de show stal.

Golden-headed Quetzal, Manu Road, Peru. September 2015. (Marc Guyt)

Al vogelend de weg naar beneden volgend kwamen we om 15.30 bij een van de meest bekende plekken langs de Manu Road aan, de (nieuwe) lek van de Andean Cock-off-the-Rock (Oranje Rotshaan). Vlak langs de weg was een uitkijk gemaakt in de onderbegroeiing al waar een 15-tal Rotshanen zich werkelijk van hun beste kant lieten zien. Een waar spektakel waar vele vogelaars al hun hele leven van dromen om een keer te zien. Tot 17.00 uur hebben we ons hier uitstekend vermaakt waarbij er menig foto's gemaakt zijn.

Andean Cock-of-the-Rock, Manu Road, Peru. September 2015. (Marc Guyt)

We hoefden vervolgens nog een klein stukje te rijden totdat we bij de Cock-of-the-Rock lodge arriveerden. Prachtig gelegen aan de rivier en bekend onder de vogelaars vanwege de (kolibrie) feeders in de tuin. Vlak voor donker werden nog enkele kolibrie soorten waargenomen totdat het te donker was om nog vogels te kijken. De rest van de soorten moest tot morgen wachten. Om 19.00 werd het avondeten opgediend waarna iedereen moe maar voldaan zich terugtrok. Morgen weer een belangrijke vogeldag!

19 sept – Manu Road

De lodge waar we vanochtend wakker werden ligt gelegen op een hoogte van ca 1500 m boven zeeniveau, op een scheiding van twee belangrijke bio-zones op de Manu Road. De samenstelling van de (vogel)soorten beneden en boven de lodge verschilt daardoor aanzienlijk. Als eerste zijn we in de ochtend al vogelend de weg beneden de lodge afgelopen, op zoek naar de stukken bamboebos die hier groeien. Dit habitat is zeer vogelrijk en herbergt ook vele specialiteiten, vooral in de familie van antbirds en ovenvogels. Vanwege El Nino was de activiteit van vogels op de Manu Road en in het Amazone lager dan gewoonlijk, vooral merkbaar in het ontbreken van (grote) flocks die normaal gesproken de hele dag aanwezig zijn. Het was dus iets harder werken dan normaal. Ook vandaag lagere activiteit dan gewoonlijk maar de vogels zitten er wel, je komt ze vanzelf tegen als je de uren maakt en ook dankzij de uitgebreide kennis van onze lokale gids, een van de allerbeste vogelgidsen die Peru (en in Zuid-Amerika) te bieden heeft.

Rond de lunch waren we weer terug bij de lodge, De dames die in de lodge achtergebleven waren hadden ze zich ook opperbest vermaakt bij de feeders met diverse soorten kolibries, tanagers en ook enkele apen die de lodge met een bezoek vereerden. Tijdens de lunch werden de meeste soorten weer waargenomen inclusief de nieuwsgierige apen en een bonus Agouti (ludiek uitziende uit de kluiten gewassen knaagdier).

Na de middag vertrokken we naar stakeout's boven de lodge. Hier zagen we de schaarse en tevens zeer fraaie White-eared Solitaire, naast de meer algemenere Andean Solitaire's. Tot het donker gewacht bij een andere stakeout van onze gids, en in de schemer kwam hier een andere topsoort uit het bos: een mannetje Lyre-tailed Nightjar. Een schaarse nachtzwaluwsoort met twee lange

staartveren van bijna 1 meter lang. Erg fraai! In het donker naar beneden gereden hopen op uilen. In de koplampen van de bus zag reisleader Marc een schaduw over de bus vliegen. Meer een geestvorm dan een fysieke vorm, maar het moest een uil zijn. Na een noodstop en uit de bus te zijn gesprongen stond de groep te wachten in het donker. De gids probeerde twee soorten middels de tape maar geen respons. Dan maar een kleinere soort proberen en binnen 2 seconden vloog er een kleine uil over onze hoofden heen en ging 50 meter verderop langs de weg zitten. Een Rufescent Screech-Owl! De vogel was totaal niet bang en liet zich op korte afstand zeer fraai bewonderen, zich waarschijnlijk afvragend wat al die mensen daar in het donker deden. Na de soort en ervaring helemaal in ons opgezogen te hebben verlieten we zeer content de uil achter en vertrokken we naar de lodge voor een welverdiende warme maaltijd! Als alle uilen zich altijd maar zo fraai lieten zien...

20 sept – Manu NP

Vandaag weer een reisdag met veel vogelstops. Om 5.30 vroeg ontbijt en daarvoor nog even de endemische Yungas Manakin proberen op de trail beneden de ontbijtzaal. Deze endem is niet zeldzaam maar zeer lastig waar te bemen. Ondanks dat we bijna midden in de baltsplaats (lek) stonden van een clubje luidruchtige Manakin's duurde het ruim een uur voordat we een mannetje goed zagen zitten. Daarvoor waren het bijna allemaal vluchtige schimmen door de middenlaag van de begroeiing. Een beproeving maar een fijne beproeving, het is een fraaie soort en een nieuwe endem op de vakantielijst.

Om 7.30 vertrokken we dan met de auto naar beneden met diverse vogel-stops onderweg. Het was vandaag erg rustig met vogelactiviteit langs de weg maar toch werden er weer leuke waarnemingen gedaan. Hoogtepunt waren het paartje Yellow-billed Nunbird en een Great Potoo met jong helemaal open en bloot in de zon. Het werd lager steeds warmer en dat was de Great Potoo wel aan te zien. Deze zat constant met zijn snavel wijd open zich af te koelen.

Bij het dorpje Atalaya was het gedaan met de openbare weg, de komende week was de rivier de Alte Madre de Dios onze snelweg door de jungle. Bootje varen, altijd goed! Onze eerste stop lag al vlakbij, en om 16 uur kwamen we dan eindelijk aan in de prachtig gelegen en zeer vogelrijke Amazonia lodge. Ondanks dat we hier maar 1 nacht de tijd hadden gingen we weg met een lange lijst met hele goede soorten!. Na een kleine verfrissing en de eerste vogels in de tuin werd de Oxbox lake op het terrein met een bezoek vereert. Een oxbow lake is een oude rivierarm die afgesloten is geraakt van de hoofdriever en een belangrijke micro biotoop in de Amazone vormt. Zowel voor het Amazone gebied zelf als voor de bezoekende vogelaar! Het zijn vaak hele soortenrijke plekken met vaak speciale en gelokaliseerde soorten. De Oxbox lake van Amazonia lodge is ook een zeer vogelrijke plek en een plek waar je de bizarre Hoatzin erg fraai kan zien.

Na het bezoek aan de Oxbox lake liepen we rustig naar een andere beroemde vogelplek, de Jeep Trail. Een van de beste plekken in Manu om de zeer gewilde Rufous-vented Ground-Cuckoo te zien, maar die gaf niet thuis. Wel hadden we hier een zichtwaarneming van Black-capped Tinamou. Een soort die nauwelijks gezien wordt en zelfs voor onze lokale gids was dit pas de tweede waarneming ooit! En dat na 20+ jaar gidswerk in Manu!

Na nog wat laatste waarnemingen werd het donker en was het tijd om even bij te komen van de lange dag. 's Avonds in tuin werkten de lokale Tawny-bellied Screech Owl's ook nog goed mee. Een familie zat open en bloot in een boom in de tuin, en waardige afsluiting van een fantastische vogeldag!

21 sept – Manu NP

Tot lunch hadden we nog de tijd om de vogels van Amazonia lodge te bewonderen. In het donker werd door de liefhebbers nog een poging gewaagd om schuwe bosbewoners op te wachten op de Jeep Trail, een lange brede rechte ongebruikte weg door Amazone-bos en dit is vaak de beste kans voor schuwe bosbewoners te zien te krijgen die nog net willen oversteken voordat het te licht wordt. Bij het betreden van stond gelijk al een Black-fronted Anthrush op ons te wachten, maar verder niet de onder andere gehoopte Razor-billed Currawong die deelnemer Marc gisteren gelijk bij aankomst over het terrein zag lopen terwijl de rest nog zat te staren in zijn welkomstdrankje...

De tuinen zelf zijn bloemenrijk en hebben ook diverse *feeders* dus zeker een bezoek waard. Een van de belangrijkste soorten hier is de fantastische Rufous-crested Coquette, een miniatuur kolibrie van ongekende schoonheid, die zich fraai liet bewonderen. In de ochtend verder nog een wandeling door het bos gedaan en weer uitgekomen op de Jeep Trail. Een van de hoogpunten was de Amazonia Antpitta die zich na hard werken aan bijna iedereen liet zien. De Thrush-like Antpitta bleek helaas net weer te lastig. De prachtige Rusty-belted Tapaculo en Northern Antpipit werkten uiteindelijk ook voor

de meeste deelnemers goed mee. Tropisch bosvogelen kan lastig zijn maar als je de soort eindelijk ziet, dan weet je weer waarvoor je het allemaal doet!

Terwijl de meeste deelnemers zich bij de wandeling hadden aangesloten had Reina zich in de ochtend geposteerd bij een feeder aan de rand van het bos en dit leverde de endemische Koepcke's Hermit op, een schaarse lokale kolibrie van het donkere bos. Rond de lunch probeerde de meeste andere deelnemers nog de soort te zien, maar niet iedereen slaagde erin de soort bij te schrijven.

Met pijn in ons hart moesten we afscheid nemen van deze idyllische vogelplek, maar er kwamen nog veel meer idyllische vogelplekken aan waar we ook willen zijn. Na 3 uur varen kwamen we in Pantiacolla lodge aan, ook prachtig gelegen en een van de beste vogellodges in Manu National park. Het varen zelf is ook zeer spannend en levert veel soorten op, veelal vogels van meer open gebieden en rivieren maar ook overvliegende vogels die van oever naar oever vliegen. Tijdens het varen kom je dus ogen tekort.

Aangekomen in Pantiacolla was er voldoende tijd na de om vogels te kijken en de middag werd op de Capybara trail besteed. Veel vogels en vooral ook veel apensoorten. Pantiacolla is bekend voor zijn bamboe habitat wat dicht bij de lodge aanwezig is, een van de meest vogelrijke type habitat in het Amazone. Helaas was het bamboe in Pantiacolla recent massaal gestorven, een natuurlijk proces wat eens in de zoveel jaar voorkomt. De dichtheden vogels, en vooral van de familie antbirds, was lager dan gehoopt en we moesten voor de specialiteiten harder voor werken. Gelukkig hadden we later in de trip nog een kans op dit type habitat, aangezien een groot aantal soorten alleen hier te vinden zijn.

In het donker bleek een andere specialiteit van Pantiacolla in het bos achter de lodge aan het roepen te zijn, de schaarse Long-tailed Potoo. Voor de snelle beslissers die een poging wilde wagen werd een roepende vogel gevonden in het donkere bos, hoog boven ons hoofd. Een prachtige ervaring!

22 sept - Manu NP

In de vroege vertrokken we per boot naar een speciale plek vlak bij Pantiacolla lodge. Hier is een clay-lick voor papegaaien waar ook de schaarse Blue-headed Macaw klei komt eten. In de omgeving zaten vele parakeets & parrots van diverse soorten en ook 10-tallen Blue-headed Macaws. Overvliegend zagen we ook meerdere grotere Ara's. Na dit visuele festijn werd weer teruggevaren naar de lodge alwaar we ontbijt hadden.

Na het ontbijt gingen we vogels kijken in een terra firma deel van de lodge, de Monk Saki trail. Het was hier redelijk rustig met vogelactiviteit. Deels wellicht door El Nino en deels door het bamboe wat hier recent massaal was gestorven, een natuurlijk proces maar 1 die er voor zorgt dat vele soorten nu niet te vinden waren bij Pantiacolla. Het bamboe moet eerst weer aangroeien voordat de soorten weer terugkomen. Iets wat snel gaat, maar waar we nu niets aan hebben. De specialiteiten moesten we dus ergens anders te zien gaan krijgen.

Aangezien het een warme dag was genoten we na de lunch van een siësta. Liggend in je hangmat midden in het Amazone regenwoud - het leven wordt niet snel veel beter!

In de middag gingen we de Capybara trail verkennen. Hier vonden we de onder andere schaarse Rufous-capped Nunlet en zeer veel apen van diverse soorten.

Na het avondeten deden we een nachtwandeling, op zoek naar slapende vogels (oa tinamoes) en een herkansing voor Long-tailed Potoo. Bijzonder om in het donker door het oerwoud te lopen met als hoogtepunt een prachtige koraalslang op het pad. Moe maar voldaan gingen we slapen genieten van het nachtconcert van de ontelbare insecten die 's nachts een prachtig concertstuk opvoerden.

23 sept – Manu NP

In de vroege ochtend liepen we nog een kort rondje over de Capybara en Tinamou trail waar we nog een paar nieuwe soorten aan de langzaam groeiende soortenlijst toevoegden. Maar om 7.15 weg vertrokken we dan toch echt, per boot, op weg naar onze volgende lodge dieper in de Amazone. De dag bleek echter anders te lopen dan gepland.

Er bleek een staking te zijn op de rivier, iets wat in de 20+ jaar dat onze gids actief was als gids in Manu nog nooit voorgekomen was. De lokale bevolking staakten omdat ze graag een weg naar hun dorp wilden hebben. Om 11.00 uur werden we bij het gehucht Bocu Manu opgehouden door de lokale

bevolking, op een kruising met een andere rivier die toegang geeft tot het nationaal park zelf. Er bleken nog meer boten te liggen met toeristen en ook alle lokale boten werden aan land gesleept. Niemand mocht meer vooruit of achteruit. Ondanks onze uiterste inspanningen bleef de uitkomst hetzelfde, we zaten vast. Tijdens het wachten werd nog door een enkeling een Amazonian Umbrellabird gezien (de enige van de reis) maar verder was het vooral lang wachten en warm.

Uiteindelijk werden we in het donker naar Bocu Manu zelf overgebracht waar we de nacht doorbrachten in enkele basic bungalows aan de rand van het dorp. Onze lokale gids had een kok van een andere groep bereid gevonden om voor ons te koken en in de 'woonkamer' bij vrienden van de gids kregen we een lekkere maaltijd voorgeschoteld, zeker gezien de omstandigheden waar we ons in begaven.

24 sept – Manu NP

Vroeg op om te ontbijten, zodat we al klaar stonden mochten we weer groen licht krijgen om onze reis voort te zetten. Rond 14.00 kwam dan eindelijk witte rook en om 14.30 uur zaten we weer in onze boot op weg naar de volgende lodge. Na 3 uur varen kwamen we aan in de Amazon Manu Lodge, volgens onze gids de beste vogelplek van Manu. Vlak voor aankomst gaven 5 Razor-billed Curassows langs de waterkant het startsein aan voor een paar dagen fantastisch vogelen in laagland Amazone oerwoud.

Nadat we onze spullen in onze bungalows hadden gelegd hadden we nog even daglicht voor wat vogels kijken op het terrein zelf. Hierna was het tijd om op te frissen en klaar te maken voor een welkome maaltijd.

25 sept – Manu NP

Doordat we tijd verloren hadden als gevolg van ons avontuur rond de staking hadden we een ambitieus plan bedacht om in de beschikbare tijd alle biotopen rond de lodge aan te doen om zoveel mogelijk soorten te zien te krijgen. Om 5.00 hadden we een zeer vroeg ontbijt waarna we in het schemer naar de canopy tower liepen in het bos achter de lodge. Deze toren staat strategisch gelegen en geeft uitzicht over en in de hoge boomtoppen. Hier konden we ervaren hoe het bos langzaam wakker wordt. In de 2-3 uur dat we op de toren doorbrachten zagen we veel nieuwe soorten voor de reis. Hoogtepunten waren onder andere prachtige waarnemingen van een Black-bellied Cuckoo die letterlijk naast de toren ging zitten, een clubje Purple-throated Fruitcrows en een baltende Golden-collared Toucanet. Ook vlogen er papagaaien van diverse soorten af en aan.

Na dit korte bezoek vervolgden we onze tocht naar een uitgebreid stuk bamboebos waar deze lodge bekend om staat. Vogels kijken in Bamboe is een van de beste vogelervaringen die je in het Amazone kan meemaken en ondanks dat we niet bij het eerste licht hier waren was de vogelactiviteit ongekend hoog. In de eerste 50 meter hadden we al 15+ nieuwe antbird/antwren soorten voor de reis en zagen we ook diverse andere bamboe specialisten. Vooral in het begin leek het erop dat elke vogel die we zagen een nieuwe soort voor de reis was! Voor velen was dit bezoek een van de absolute hoogtepunten van de reis.

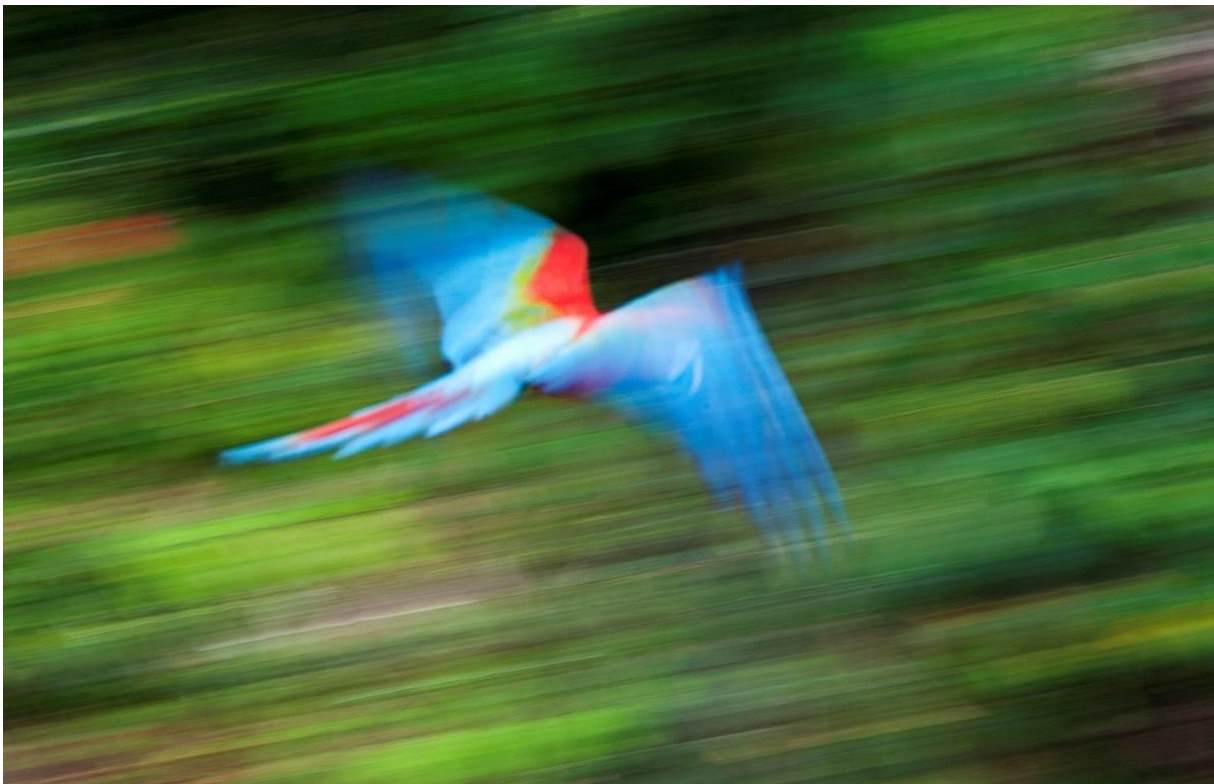
Voldaan liepen we tegen de lunch terug naar de lodge alwaar we na een stevige lunch de boot instapten voor onze volgende excursie, en tevens ander hoogtepunt van de reis; een bezoek aan het prachtige Oxbow lake. Afgesloten van de hoofdrivier zijn Oxbow lakes kleine tot middelgrote meren met stilstaand water met een aparte avifauna. Onze vaartocht op het meer begon gelijk goed met 4 Reuzenotters die op een grote tak lagen te zonnen. Fantastisch te zien hoe rusteloos te zijn, zelfs als ze liggen te rusten! Later zouden we ze ook nog zwemmend langs de boot te zien krijgen. Een van de hoofddoelen zat in de tas, en langzaam peddelend over het meer gingen we op zoek naar de overige specialiteiten, de rust en schoonheid in ons opnemend. Langs de randen zaten vele bizarre Hoatzins en overall vlogen of zaten Horned Screemers. De range-restricted Pale-eyed Blackbirds waren ook algemeen en snel gevonden. Verder was het gewoon fantastisch vogels kijken met vele soorten die zich prachtig lieten zien in prachtig licht op een adembenemende plek. Een prachtige afsluiting van een werkelijk fantastische vogeldag. Amazone vogels kijken op zijn best.

Na het avondeten was er nog gelegenheid voor een paar liefhebbers voor een korte nachtexcursie. Het begon al goed met een prachtige roepende Common Potoo die zich fantastisch liet zien in de zaklantaarn. Ook de Great Potoo zagen we deze nacht maar het hoogtepunt was wel de Ocellated

Poorwill die vlak naast het pad zich al roepend uitgebreid liet bewonderen. Kers op de grote taart voor deze dag.

26 sept – Manu NP

Vandaag was het een reisdag naar de bewoonde wereld maar niet voordat we nog een bezoek brachten aan een clay-lick voor de Ara's. Om 5.05 zaten we dus in de boot op weg naar de clay-lick waar Manu beroemd om is. De clay-lick voor de grote Ara soorten. Een 100 meter lange rivierwand is de plek waar dagelijks 100-den (vooral) Groenvleugelara's verzamelen, naast nog vele vele 100-den overige papegaaien (vooral Blue-headed Parrots). Naast deze wand is een 60 meter lange 'schuilhut' gebouwd waar je het spektakel van dichtbij kan bewonderen. Het is vooral een gezellige plaats voor de Ara's om wat verhalen aan elkaar uit te wisselen. Rond 8.30 vlogen ze *en masse* naar de rivierwand om zich te goed te doen aan de rivierklei. Een kakofonie van geluid en kleur. Een ervaring die je als vogelaar niet mag missen!

Red-and-Green Macaw, Manu NP, Peru, september 2015 (Marc Guyt)

Om 9.00 was de meeste activiteit over en om 9.30 vertrokken we weer verder per boot. De rivier en de rivieroeveren werden steeds minder 'wild' en de invloeden van mens steeds zichtbaarder. Maar de vogels waren nog steeds in overvloed aanwezig.

Om 13.00 hadden we nog een korte lunchstop op een zandbank, vlak voordat we de verder per auto zouden reizen. Tijdens de stop bleken er steltlopers aanwezig en groot was onze verbazing dat er Bartram's Ruiters tussen de Blonde Ruiters liepen! Erg bijzonder om deze steltlopers midden in het Amazone te zien.

Om 13.30 was het dan echt zover, de bootreis was afgelopen. Na afscheid te hebben genomen van onze bootcrew gingen we per taxi verder naar de volgende rivier, waar we na een korte tocht met de lokale veerboot opgewacht werden door onze eigen minibus voor het laatste gedeelte van de reis. Onderweg hadden we nog een korte vogelstop bij een moeras, die weer goed was voor een paar extra soorten voor de reis, onder andere de Red-bellied Macaw. Een soort die meer van open landschap houdt met veel palmbomen.

Om 18 uur kwamen we dan eindelijk aan in ons hotel waar de Nederlandse Consol op ons stond te wachten. In Bocu Manu hadden we met de beste man contact gehad om hem op de hoogte te houden van onze situatie en nu was hij naar Puerto Maldonado afgereisd om ons 'bij te staan'. Een mooie geste en nadat we onze spullen in onze hotelkamer hadden neergelegd, hebben we hem uitgenodigd voor het avondeten. Waar we onze avonturen nogmaals uit de doeken hebben gedaan onder het genot van een drankje.

27 sept - Puerto Maldonado – Lima - Amsterdam

Vandaag zouden we weer terugreizen naar Nederland, maar voor de liefhebbers hadden we nog een optionele excursie om 5.45 weg voor nog een ochtendje vogelen. Een ander biotoop is natuurlijk kans op andere soorten: it ain't over 'til it's over!

In de kleine twee uur dat we hier waren hadden we zeer veel vogels en toch nog 8 nieuwe soorten voor de reis. Niet slecht! Om 8.00 waren we weer terug bij het hotel voor het ontbijt alwaar we naar Lima zouden terugvliegen.

Op het vliegveld van Lima stond onverwacht onze lokale agent ons op te wachten. Hij had bedacht dat vogels kijken in Pantanos de Villa leuker zou zijn dan een paar uur wachten op het vliegveld. Om 14.50 vertrok nagenoeg iedereen van het vliegveld voor een kort bezoek aan het moerasgebied aan de kust. Heerlijk om na al die weken weer terug te zijn en nogmaals te kunnen genieten van de overdaad aan kust- en zeevogels. Pantanos de Villa was vol met steltlopers, eenden, meeuwen en Inca Sterns. Het effect van El Nino was wel duidelijk zichtbaar op het strand, ondanks de overdaad aan vogels ook op zee lagen overal dode zeevogels en zeerobben op het strand. Hopelijk is het ergste snel over voor de lokale biomassa en hebben ze weer genoeg voedsel.

Om 18.30 waren we dan weer terug op het vliegveld, maar niet nadat Gunnar nog *a cappella* een eigen geschreven nummer uit volle borst zong. Dat zullen we niet snel meer vergeten :-). Hierna was het dan toch echt voorbij, 630+ vogelsoorten en een koffer vol ervaringen rijker. Go birding, Go Peru!

Marc Guyt
Augustus 2016

www.birdingbreaks.nl